

[Bock-Hansen.]

Men lige saa uheldigt som det er med Arbejdsløshedsunderstøttelse i dette Ords egentlige Forstand, lige saa heldigt maa man sige, at det er, at vi har en god Arbejdsløshedsforsikring herhjemme, og derfor maa man passe paa, at det ikke kommer til at gaa i alt for høj Grad ud over Arbejdsløshedskasserne. Arbejdsløshedskasserne kommer til at undvære Kontingentet fra alle disse Folk, og det kan blive svært nok, men i hvert Fald skulde de ikke ogsaa undvære det Tilskud, som de faar fra det offentlige for disse Folks Vedkommende. Paa dette Forhold sigter den Ændring, man søger gennemført til § 10.

Det foreliggende Lovforslag er efter min Mening paa sin Plads, og det maa bruges i saa stor Udstrækning som vel muligt, først og fremmest over for Arbejder, der udføres med det Formaal at skaffe Beskæftigelse; altsaa hvor det beskæftigelsesmæssige Moment er det afgørende eller det langt overvejende, og hvor der er Tale om at beskæftige navnlig de langvarigt arbejdsløse.

Vi har imidlertid i Udvalget — det har vi ogsaa givet Udtryk for under vore Forhandlinger — ment, at dette ikke kunde være tilstrækkeligt, men at der ogsaa maatte gives nogen Hjælp til Arbejde for de Folk, der endnu kan siges at være arbejdsvante, som endnu ikke har mistet deres Arbejdsvane. Vi tror, at denne Hjælp først og fremmest maa ydes, som vi saa ofte har sagt det, gennem det private Initiativ. Vi mener, at man bør opmuntre det private Initiativ, saa at de Arbejdere, som for ikke saa længe siden er kommet ud af Arbejde, saa vidt muligt kan komme derind igen, før de kommer ud i alt for store Vanskeligheder. Vi tror, at det private Initiativ maa opmuntres — det kan nok trænge til det, for det bærer paa tyngende Skatter, lider under Priskontrol og Udbyttebegrænsning og Huslejelov, hvilket alt sammen naturligvis dæmper Initiativet. Ikke blot bør man opmuntre det private Initiativ saa meget som muligt, men maaske ganske særlig Kommunernes Initiativ til at sætte de virkelig nyttige Arbejder i Gang, saadanne Arbejder, som bør og skal udføres af Kommunerne, saaledes at de saa tidligt som muligt bygger de Bygninger, som de maa raade over, Skoler o. s. v.

Ligeledes har jeg tænkt paa, om det ikke var rigtigt, at den højtærede Indenrigsminister fremsatte et Krav til Kommunerne om inden for en nogenlunde kort Aarrække at rense deres Spildevand; dette gælder særlig de Bykommuner, der ligger i Indlandet, i Modsætning til dem, der ligger ved Kysten. Det vilde i høj Grad være heldigt, om man slap af med al den Uhumskhed ved de offentlige Vandløb, som jo er farlig for baade Dyr og Mennesker. Hvis et saadant Arbejde blev paabegyndt, idet man i de første Par Aar gav et Statstilskud, tror jeg, at der ogsaa her vilde kunne gøres et nyttigt Arbejde. Disse sidste Bemærkninger har jeg kun fremsat for at understrege, at vi mener, at der bør gøres noget virkeligt for at faa endnu mere Arbejde i Gang, ganske særligt for de arbejdsvante.

Efter denne Henstilling vil jeg gerne paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Rager: Tre Ordførere har nu meget nøje gennemgaaet, hvad de foreliggende Ændringer betyder. Jeg tror ikke, det vil have nogen særlig Hensigt, at ogsaa jeg begynder paa dette.

Rent principielt kan jeg sige, at Udvalget ret hurtigt saa, at den Udformning, Lovforslaget havde med Ugelønning, var upraktisk, fordi den borttog det rationelle Grundlag for de Entreprenører, der skulde give Tilbud paa Arbejde efter Loven, et Grundlag, som de naturligvis maa have, naar de skal udregne et rimeligt Tilbud. Naar Entreprenørerne ikke ved, hvor meget Spild der bliver, maa de regne med en Sikkerhedsprocent, der let bliver for stor, og derfor blev man klar over, at man maatte gaa over til Tideløn, saaledes at Entreprenørerne kun betalte den Tideløn, for hvilken der blev præsteret Arbejde. Endvidere ønskede man, at der skulde være en Aflønning, som naturligvis satte de paagældende i Stand til at leve, men paa den anden Side maatte Aflønningen ikke være saadan, at den hindrede Arbejderne i at have Interesse i at søge over i privat Erhverv og dèr gøre sig nyttige til en højere Løn, en højere Indtægt end den, de faar her. Nu er det jo saa heldigt, at der paa den Lov, som løber i Øjeblikket, endnu er Penge til Disposition, saa vi arbejdede i Ud-